nieuws

Wase boeren bevreesd voor strategisch havenplan

nieuws

Als de overheid en het Antwerpse havenbedrijf hun zin krijgen, wordt weldra het nieuw strategisch plan voor de haven goedgekeurd: de blauwdruk om onteigeningen te beginnen voor een gigantisch Saeftinghedok. Met lede ogen zien de bedreigde Wase landbouwers hoe nog maar eens hun uitstekende landbouwgrond wordt bedreigd. In een heftig gesprek met journalist Paul Verbraeken van de Gazet van Antwerpen vragen ze Vlaanderen twee keer na te denken. "Het is toch geen schande slechte plannen te heroverwegen?"

21 JANUARI 2008 – LAATST BIJGEWERKT OM 14 SEPTEMBER 2020 14:02

Als de overheid en het Antwerpse havenbedrijf hun zin krijgen, wordt weldra het nieuw strategisch plan voor de haven goedgekeurd: de blauwdruk om onteigeningen te beginnen voor een gigantisch Saeftinghedok. Met lede ogen zien de bedreigde Wase landbouwers hoe nog maar eens hun uitstekende landbouwgrond wordt bedreigd. In een heftig gesprek met journalist Paul Verbraeken van de Gazet van Antwerpen vragen ze Vlaanderen twee keer na te denken. "Het is toch geen schande slechte plannen te heroverwegen?"

Dikke nevelslierten hangen nog over de velden als we in Kieldrecht de weg inslaan naar de polderboerderij van Bert Ann. Boven de grondnevels torenen de koeltorens van Doel met hun witte rookpluimen uit. Harde metaalgeluiden klinken door de nevel: de oprukkende haven. Dertig jaar geleden lagen hier alleen akkers. Nu duwt de Waaslandhaven aan tegen de rijke akkergrond. In de winterrust ligt het werk op de boerderij van Ann vrijwel stil. Maar de landbouwers hier zijn volop aan het piekeren. Enkele boeren wachten ons in de woonkamer van een stoere 18de-eeuwse hoeve op om hun problemen duidelijk te maken.

Het gewestplan dat in de maak is, is op zijn zachtst gezegd zwaar omstreden. Intussen blijken twee van jullie - en wellicht nog vele anderen - meer en meer over de grens te werken. (Door elkaar): We worden naar Nederland geduwd. Een jong boerengezin kan hier bijna niet meer beginnen als je ziet wat hier al aan goede

landbouwgrond verloren ging en nog dreigt te verdwijnen. Wat rest, is onbetaalbaar. Bovendien heeft de Vlaamse Landmaatschappij altijd het voorkooprecht. Alles draait nu rond het strategisch plan voor de haven. Zelfs in de nulvariant (geen uitbreiding haven maar wel natuurcompensatie, nvdr) van dat plan riskeert er nog eens zo'n 960 hectare goede landbouwgrond te verdwijnen. Maar de haven wil meer, veel meer. Als het van de haven afhangt, verdwijnt alle landbouwgrond boven de lijn Kallo-Verrebroek tot tegen de Nederlandse grens. Dit dan om onder meer toch maar een Saeftinghedok mogelijk te maken. In het meest desastreuze geval slokt de haven met de natuurcompensaties, nog eens 1.000 ha goede landbouwgrond op.

Die natuurcompensaties lijken nog het meest jullie woede te wekken? Een groot deel van de voorgenomen onteigeningen is bestemd om op onze landbouwgrond plassen en kreken voor vogels aan te leggen. Te pas en te onpas sleurt men er de zogenaamde Europese Vogelrichtlijn bij en hanteert men een zeer merkwaardige rekenkunde. Zo zit bijvoorbeeld de Prosperpolder in de compensatieplannen voor de Scheldeverdragen, maar de vogels in de Nederlandse Hedwigepolder tellen niet voor het Belgische deel. Die vliegen zich blijkbaar te pletter op de grens. Je reinste nonsens. In Kallo gaat men dan weer tientallen hectare goede landbouwgrond kapotmaken voor plassen: die vallen buiten het havengebied, maar tellen wél mee. Opnieuw dreigt gigantisch veel landbouwgrond verloren te gaan terwijl Vlaanderen dat land meer dan ooit nodig heeft. Door de groeiende wereldbevolking komen ook de voedselprijzen onder druk. In die context gaan wij onze beste landbouwgronden weggooien om dan uiteindelijk alles in te voeren. Het wordt dus kiezen tussen een volle tank of een volle maag. Er is geen maatschappelijk draagvlak voor die natuurcompensaties. Wat zou er nu meest bijdragen tot het terugdringen van de CO2-uitstoot: een akker suikerbiet of een plas met eenden?

Het is het Vlaams parlement dat met deze havenuitbreiding instemt, inclusief de compensaties. Dat is per definitie het maatschappelijk draagvlak. Als de haven iets vraagt, verstopt heel het parlement zich onder de Europese paraplu. Geen enkel land is zo extreem in die natuurcompensaties als het onze. Europa vraagt niet dat er hier nog eens 2.000 hectare zou verloren gaan. Onder die Europese paraplu zijn het Vlaamse beleidscentra die de boel aansturen. Dat doet men dan met 'wetenschappelijke' rapporten, geschreven door onder meer een prof die tevens in het havenbestuur zat. Rapporten waarvoor een schooljongen geen 3 op 10 zou krijgen. Die plannenmakers willen simpelweg 2.000 hectare wegpikken en schrikken niet terug voor uiterst hypocriete kneepjes. Zo zou de woonkern van de Prosperpolder behouden blijven. Uit respect voor de mensen. Je reinste schijnheiligheid. Die mensen - die nu in volle polders

wonen - zullen vanuit hun woonkamer aankijken tegen containers. Hun leefbaarheid zal zero zijn. "Hemeltergend bij dit alles is dat de haven van Antwerpen kwistig kaartjes uitdeelt met dit gebied ingekleurd als 'beschikbare haventerreinen op Linkeroever'. De haven zou het zo willen in haar expansiedrift, maar het gewestplan terzake werd nietig verklaard. Momenteel is nog altijd het gewestplan van 1978 van kracht. Een officiële instantie trekt zich dus in de feiten niets aan van de wet. Weet je, ze proberen ons op alle vlakken te ontmoedigen. En dat terwijl er eigenlijk niets of niemand zou weg moeten. Laat ons toch gewoon boeren.

Jullie zijn niet direct vrienden van de natuurbeweging. Men schildert ons steeds af als tegen de natuur. Wij zijn net zo bekommerd om de natuur als u. En wij zijn voor onze kinderen bezorgd over de opwarming van de aarde. Je moet echter soms een onderscheid maken tussen natuur en milieu. Als je moet kiezen voor het behoud van je eigen soort - de mens - of van andere soorten, ja dan weet ik wat mijn keuze is. Men heeft het nu over de ecologische voetafdruk. Die is bij ons enkele hectare hoger dan in de Derde Wereld. Maar als dat zo is, dan ga je toch geen landbouwgrond opofferen aan vogels. De grondbank belooft de boeren wel grond, maar ze heeft vrijwel geen grond meer. Als de bank al iets aanbiedt, zijn het kleine, afgelegen stukken.

Boeren zijn met geld altijd te sussen, heet het. Dat is niet waar. Als je geen keuze hebt, gaat het natuurlijk om geld. Maar wij worden gewoon liever niet van onze grond verdreven. Bovendien krijgen we prijzen van tien jaar geleden. Voor fin-de-carrièreboeren die na tientallen jaren moegepest zijn, is dit misschien de oplossing. Zulke mensen vragen om het genadeschot. Heel deze geschiedenis duurt nu al sinds de jaren zestig. Een mensenleven lang.

Geef toe, het lijkt een verloren zaak. Neen, we geven ons niet zomaar gewonnen. Ge gaat niet liggen voor ge geschoten wordt. We moeten het publiek en de beleidsmensen overtuigen. Dat iedereen nu toch eens inziet dat landbouwers nodig zijn. Dat toch eens de vraag wordt gesteld naar de realiteit achter dit alles. Ook de nulvariant van het plan is voor ons onaanvaardbaar. Er moet en er mag geen grond meer verdwijnen. Het is niet waar dat alles al 'beslist' zou zijn. Als het dat zou zijn, waarom dan nog afbakenen en een MER-plan opmaken? Het is toch geen schande om slechte plannen en beslissingen te heroverwegen?"

Lees ook: geVILT: Peter Van Bossuyt (Boerenbond): "Landbouw onderschat ruimtelijke impact waterbeleid"

Bron: Gazet van Antwerpen

VILT vzw

Bd Simon Bolivar 17
1000 Bruxelles

Contact

M • info@vilt.be

Volg ons op:

screenreader.visit us on our facebook page: https://www.facebook.com/vilt.nieuws/
screenreader.visit us on our linkedin page: https://www.linkedin.com/company/vilt-vzw/
screenreader.visit us on our instagram page: https://www.instagram.com/vilt.nieuws
screenreader.visit us on our x page: https://x.com/vilt_nieuws
screenreader.visit us on our bluesky page: https://bsky.app/profile/viltnieuws.bsky.social

---

© 2026 VILT vzw, all rights reserved |
Privacy policy
Copyright
Cookie Policy
Cookie instellingen aanpassen

Crafted by Brigada